

Detta missförhållande torde enklast afhjelpas genom att förlänga regementsmötet med 2:ne dagar, eller den tid som användes för skjut-öfningen, och indela denna bland mötets andra öfningar, eller ock vid hemmarschen icke upplösa kompaniet förr än det vid kompaniets skjutbana fått fullgöra nämnda öfning. På grund af hvad jag anført får jag anhålla,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa, att vederbörlig rättelse i berörda hänseende måtte göras.

Stockholm den 12 maj 1887.

Per Ersson
från Vestmanland.

N:o 58.

Af herr P. Ersson i Vestlandaholm, om rätt för kommuner att mot half afgift för lägsta klass få å rikets hospitalinrättningar vårdade medellösa sinnessjuka.

Då det icke lærer kunna bestridas, att den svåraste af alla sjukdomar, hvilka hemsöka menskligheten, nemligen sinnessvaghet, under de senare åren i en allt mer oroväckande grad tilltagit och utbredd sig och följaktligen de redan förut hårdt betungade kommunerna måste för sådana sjukas vård och underhåll å hospital vidkännas ganska dryga utgifter, som ofta nog trycka mycket ojemt derigenom, att en mindre kommun kan hemsökas af flera sådana sjuka än en större, synes det vid sådant förhållande icke vara mer än både rätt och billigt, att staten träder emellan och dels lindrar, dels utjemnar den för kommunerna så tryckande bördan; och staten kan väl icke gerna på ett värdigare sätt

använda medel, än då fråga är om att för kommunerna lindra och delvis utjemna kostnaderna för sådana medellösa sinnessjuka, som behöfva vårdas å hospital.

Med anledning häraf vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del ville besluta,

att de sinnessvaga, hvilkas medellöshet lagligen styrkes, må ega tillgodonjuta vård och underhåll å rikets hospitalsinrättningar mot det att kommunen, dit den olycklige hörer, erlägger hälften af den afgift, som för lägsta klass är bestämd.

Stockholm den 12 maj 1887.

Per Erson,
från Vestmanland.

Häruti instämmer:

Per Holm.
